

CAMILLA
LACKBERG

ΧΑΛΚΙΝΑ
ΟΝΕΙΡΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΑΤΣΗ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Χάλκινα όνειρα

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Αστυνομικό

Πρώτη έκδοση Δεκέμβριος 2025

Τίτλος πρωτοτύπου Camilla Läckberg, *Drömmar av brons*, Bokförlaget Forum 2024.

Επιμέλεια – διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Βασιλική Σχίζα

Σχεδιασμός εξωφύλλου Σαβίνα Χριστοπούλου

- © 2024, Camilla Läckberg.
Εκδόθηκε πρώτη φορά από τον Forum, Σουηδία.
Κατόπιν συμφωνίας με το Nordin Agency, Σουηδία.
- © 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-4303-8

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84303

Κ.Ε.Π. 6107, κ.π. 21481

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα, τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Camilla Lackberg

Χάηκινα όνειρα

Μετάφραση από τα σουηδικά
Αγγελική Νάτση

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

*Στις αδερφές μου Rita, Lena, Aurora, Eleonora και Isadora
– αδερφές από αίμα, αδερφές από επιλογή*

Όλες οι σημειώσεις ανήκουν στη μεταφράστρια.

Φεβρουάριος

Η Φεί κοίταξε τη χιονισμένη αυλή. Ακούμπησε το μέτωπό της στο καγκελόφραχτο παράθυρο και έστρεψε το βλέμμα της στον ψηλό φράχτη που χώριζε τις έγκλειστες στο Στένακουλ από την υπόλοιπη κοινωνία. Ένα τεράστιο πουλί έκανε κύκλους πάνω από το δάσος και μετά χάθηκε από τα μάτια της.

Όλα είχαν πάει στραβά. Παρά τις προσπάθειές της να τις προστατέψει, σύντομα η μητέρα και η κόρη της, η Ίνγκριντ και η Ζιλιέν, θα ήταν νεκρές. Έπρεπε να βγει από κει μέσα, αλλά ιδέα δεν είχε πώς. Τίποτα στη ζωή της –τα πρώτα χρόνια στη Φιελμπάκα, η ζωή που είχε ως πλούσια σύζυγος στο Έστερμαλμ ή η καριέρα που είχε χτίσει ως επιτυχημένη επιχειρηματίας– δεν την είχε προετοιμάσει γι' αυτό. Πώς θα μπορούσε να αναπτύξει δεσμούς, να κάνει τις γυναίκες εκεί μέσα να την εμπιστευτούν, να την ακολουθήσουν;

Άντεχε να ξεκινήσει από την αρχή; Άντεχε να ελευθερωθεί για μία ακόμα φορά;

Η Φεί δεν είχε νιώσει ποτέ τόσο μόνη. Ήταν πιο μακριά από ποτέ από τη Ζιλιέν. Είχε φτάσει στη φυλακή μόλις πριν από λίγες ώρες και ήδη της έλειπε η ελευθερία της.

Οι φωνές στον διάδρομο την έκαναν να ισιώσει την πλάτη της.

Ξεροκατάπие.

Έκλεισε τα μάτια.

Δεν γινόταν να τελειώσει έτσι. Με τίποτα.

ΜΕΡΟΣ Ι

Οκτώ μήνες πριν

Η Φέι κοίταζε το αρχιπέλαγος από τη σουίτα στο Grand Hôtel. Στις αποβάθρες έξω από το παλάτι κινούνταν πλήθος ανθρώπων ντυμένων καλοκαιρινά. Ακούμπησε την παλάμη της στο στήθος και ένιωσε την καρδιά της να χτυπάει. Είχε ποτέ ξαναχτυπήσει τόσο γρήγορα;

Η πόρτα ακούστηκε και η Φέι τινάχτηκε.

«Ποιος είναι;» φώναξε τόσο αδύναμα, που σχεδόν δεν αναγνώρισε τη φωνή της.

Το ότι έπρεπε να ρωτήσει μεγάλωνε την ταραχή της.

«Η Άλις» απάντησε μια γνώριμη φωνή και η Φέι ξεφύσησε.

Παραλίγο να αρχίσει να κλαίει από ανακούφιση.

Το χέρι της έτρεμε όταν άνοιξε την πόρτα.

Η φίλη και σημαντική συνεργάτης στη Revenge, την εταιρεία της Φέι, μπήκε και άρχισε να περπατάει τριγύρω στη σουίτα.

«Ωστε εδώ μένει το άλλο μου μισό».

«Δεν ζεις σε παραγκούπολη, Άλις».

Η Φέι γέλασε, παρόλο που η καρδιά της χτυπούσε ακόμη σαν τρελή.

«Αυτή είναι η σουίτα που μένει η Μαντόνα και η Μπιγιονσέ;» ρώτησε η Άλις και κάθισε σε έναν από τους μεγάλους καναπέδες. «Η μήπως υπάρχει και καλύτερη;»

«Αυτή είναι».

Η Φέι τεντώθηκε για να πιάσει την ασημένια κανάτα πάνω στον μεγάλο δίσκο με τις λιχουδιές.

«Δηλαδή τώρα αναπνέω ό,τι απέμεινε από το DNA τους...;» ρώτησε η Άλις ευλαβικά.

Η Φέι γέλασε πάλι.

«Ελπίζω η σουίτα να έχει αεριστεί και να μην υπάρχουν ίχνη από τα σωματικά τους υγρά. Θα πρέπει να αρχεστείς στα δικά μου».

Της έδωσε ένα πορσελάνινο φλιτζάνι με καφέ και έδειξε την κανάτα με το γάλα.

Η Άλις έγνεψε αρνητικά.

«Όχι, ευχαριστώ. Θέλω τον καφέ μου μαύρο, σαν τον τωρινό εραστή μου».

Η Φέι χαμογέλασε. Έβαλε ένα φλιτζάνι και για εκείνη και κάθισε στην πολυθρόνα απέναντι από την Άλις.

«Δεν νομίζω ότι αυτό είναι ιδιαίτερα πολιτικά ορθό...» σχολίασε.

Η Άλις ανασήκωσε τους ώμους της. Μετά το τρισάθλιο διαζύγιο από τον Χένρικ ζούσε τη ζωή της όπως ήθελε, χωρίς να λογοδοτεί σε κανέναν.

«Γιατί ήθελες να βρεθούμε εδώ και όχι στο γραφείο; Και γιατί είσαι εδώ, και όχι στο σπίτι σου;»

Ως συνήθως, η Άλις μπήκε κατευθείαν στο φητό.

Η Φέι κοίταξε τα χέρια της. Δεν ήθελε να μπλέξει τους δικούς της ανθρώπους στα προβλήματά της, όμως οι προηγούμενες εμπειρίες της είχαν μάθει ότι όποιος είναι μόνος είναι αδύναμος.

«Χθες το βράδυ είδα τον πατέρα μου, όταν καθόμασταν στο Riche. Σταμάτησε απέξω, με κοίταξε και εξαφανίστηκε».

Ανατρίχιασε στη θύμηση του άγριου βλέμματος του πατέρα της που, όταν ήταν παιδί, την έκανε να νιώθει τόσο μικρή και αδύναμη. Ήξερε ότι όταν κοίταζε έτσι αυτήν ή τη μητέρα, θα τις τιμωρούσε.

Η Άλις ακούμπησε άτσαλα το φλιτζάνι του καφέ στο πιατάκι.

«Είσαι σίγουρη;»

Η Φέι κούνησε το κεφάλι της.

«Ναι. Είμαι σίγουρη».

«Κατάλαβα ότι κάτι συνέβη. Ξαφνικά σώπασες και έφυγες νωρίς. Και η Ίλβα απόρησε».

«Ναι, πρέπει να μιλήσω και σε αυτήν».

Κοιτάχτηκαν.

«Όταν πήγα στο σπίτι, είδα σημάδια στην πόρτα του διαμερίσματος, λες και κάποιος είχε προσπαθήσει να μπει μέσα. Έτσι ήρθα κατευθείαν εδώ και έκλεισα δωμάτιο».

«Αχ, Θεέ μου». Η Άλις άπλωσε τα χέρια και την αγκάλιασε.
«Τι θα κάνεις τώρα με την Ιταλία;»

Και μόνο στη σκέψη του όμορφου σπιτιού στο Ράβι όπου την περίμεναν η μητέρα και η κόρη της, η Φέι ένωσε έναν κόμπο στον λαιμό.

«Ανέβαλα το ταξίδι. Δεν μπορώ να διακινδυνεύσω να τον οδηγήσω εκεί. Ξέρει ότι ζουν, γιατί χθες κρατούσε στο χέρι μια φωτογραφία από αυτές που έδωσα στον Τζακ πριν... πεθάνει. Μάλλον κράτησαν επαφή μετά την απόδραση, και ο Τζακ πρέπει να έδωσε τη φωτογραφία στον μπαμπά και τώρα... δεν ξέρω. Πρέπει να βρω κάπου αλλού να μείνω. Ένα σπίτι. Εκτός από τότε που έμενα στη Σέρστιν, δεν έχω ζήσει παρά μόνο σε διαμερίσματα από όταν ήρθα στη Στοκχόλμη. Ας ελπίσουμε ότι ο πατέρας μου δεν θα σκεφτεί να με φάξει εκεί».

«Δεν θα ήταν ασφαλέστερα στην πόλη; Σε ένα διαμέρισμα;»

Η Φέι κούνησε αρνητικά το κεφάλι της.

«Πολύς κόσμος πηγαиноέρχεται. Ένα σπίτι μπορώ να το ελέγγω καλύτερα».

«Πες μου αν μπορώ να κάνω κάτι» είπε η Άλις. Σηκώθηκε και έβαλε καφέ από την κανάτα.

«Σίγουρα θα χρειαστώ τη βοήθειά σου, πρώτα όμως πρέπει να τακτοποιήσω κάποια πράγματα μόνη μου».

«Θα διακινδύνευε πραγματικά να έρθει να σε βρει; Προφανώς, δραπέτευσε. Ίσως θέλει να μείνει μακριά και να σας αφήσει στην ησυχία σας».

Η Φέι κούνησε το κεφάλι της.

«Όχι. Τον ξέρω. Έρχεται. Διαφορετικά, γιατί να δείξει τη φωτογραφία; Πρέπει να είμαι προετοιμασμένη».

Τα χέρια της ανατρίχιασαν, λες και στο κομψό δωμάτιο του ξενοδοχείου έκανε κρύο.

«Και τι θα κάνουμε με την επέκταση; Θα την αναβάλουμε;»

«Όχι. Θα το τακτοποιήσω. Έχουμε δουλέψει πάρα πολύ σκληρά για να διακινδυνεύσουμε τα πάντα αναβάλλοντάς τη. Το άνοιγμα στην αμερικανική αγορά θα εδραιώσει τη Revenge ανάμεσα στις κορυφαίες εταιρείες στον χώρο των καλλυντικών, το ξέρουμε και οι δύο. Δεν πρόκειται να αφήσω τον πατέρα μου να μας εμποδίσει.»

Η Φέι τύλιξε τα χέρια στο κορμί της, τώρα κρύωνε περισσότερο. Λες να έφταιγε το κλιματιστικό;

«Όμως μπορείς να ενισχύσεις άμεσα την ασφάλεια του γραφείου; Πρέπει να πάω εκεί, ίσως λίγο αργότερα σήμερα» συνέχισε.

«Θα το φροντίσω αμέσως.»

Η Άλις σηκώθηκε και την αγκάλιασε σφιχτά.

Η Φέι μύρισε το οικείο άρωμα Chanel No 5. Η Άλις είχε πάντα αδυναμία στο κλασικό.

Όταν η πόρτα έκλεισε πίσω από τη φίλη της, η Φέι πήγε στην κρεβατοκάμαρα και πήρε διστακτικά το κινητό. Δεν ανυπομονούσε για τη συνομιλία αυτή, μισούσε να λέει ψέματα στην κόρη της. Στη μητέρα της έπρεπε να πει την αλήθεια. Η μητέρα της γνώριζε πολύ καλά πόσο επικίνδυνος είναι ο πρώην σύζυγός της και δεν θα ήταν σωστό να την αφήσει στην άγνοια.

Η Φέι αναστέναξε και κάλεσε στο Facetime. Πόνεσε η καρδιά της όταν είδε στην οθόνη το όμορφο πρόσωπο της κόρης της.

«Μαμά! Πότε θα γυρίσεις στο σπίτι; Έχω φτιάξει μια ζωγραφιά για να σου τη δώσω όταν έρθεις!»

«Αγάπη μου, τι γλυκό εκ μέρους σου. Μου λείπεις πάρα πολύ, αλλά η μαμά θα αργήσει λίγο να έρθει, πρέπει να μείνω κι άλλο για να κανονίσω κάποια πράγματα στη δουλειά.»

Το όλο απογοήτευση βλέμμα της Ζιλιέν ήταν πολύ οικείο. Για άλλη μια φορά η μητέρα της είχε αθετήσει μια υπόσχεση. Η Φέι στεναχωρήθηκε ακόμα περισσότερο βλέποντας την κόρη της να προσπαθεί να προσποιηθεί την αδιάφορη.

Η Ζιλιέν ανασήκωσε τους ώμους της.

«Εντάξει».

«Πώς είσαι;»

«Καλά, αλλά σίγουρα θέλεις να μιλήσεις στη γιαγιά, ως συνήθως».

«Αχ, Ζιλιέν. Αυτή τη στιγμή είναι πολύ σημαντικό να μιλήσω στη γιαγιά, αλλά την επόμενη φορά μπορούμε...»

«Εντάξει».

Το πρόσωπο της Ζιλιέν εξαφανίστηκε και αντικαταστάθηκε από ανοιχτόχρωμους τοίχους και σκούρα έπιπλα καθώς περπατούσε μέσα στο σπίτι.

«Γιαγιά!» φώναξε.

Τότε εμφανίστηκε το πρόσωπο της μητέρας της Φέι.

«Μπορείς να απομακρυνθείς λίγο;» είπε η Φέι χαμηλόφωνα.

Η μητέρα της έγνεψε καταφατικά και η Φέι την είδε να ανεβαίνει στον πάνω όροφο.

«Τι συμβαίνει;» ρώτησε λαχανιασμένη όταν ανέβηκε γρήγορα τις σκάλες. «Με τρομάζεις».

Η Φέι πήρε βαθιά ανάσα.

«Τον είδα χτες. Τον μπαμπά. Και νομίζω ότι προσπάθησε να μπει στο διαμέρισμά μου».

Η μητέρα της ξεφύσησε.

«Τον Γιέστα; Είσαι σίγουρη;»

Την ίδια ερώτηση είχε κάνει και η Άλις. Η Φέι έπρεπε να δώσει την ίδια απάντηση.

«Ναι. Είμαι απολύτως σίγουρη. Και ξέρει ότι ζείτε. Έτσι ανέβαλα το ταξίδι μου στο σπίτι. Βέβαια αποκλείεται να γνω-

ρίζει για το σπίτι στο Ράβι, αλλά δεν θέλω να τον οδηγήσω εκεί, στην περίπτωση που με παρακολουθεί».

Ένωσε τα δάκρυα να καίνε πίσω από τα βλέφαρά της, αλλά τα καταπίεσε.

«Να είσαι πολύ προσεκτική στο εξής. Φυσικά θα κανονίσω αμέσως μέτρα ασφαλείας για εσάς. Δεν πρόκειται να το διακινδυνεύσω».

«Πού είσαι τώρα;»

Η φωνή της μητέρας της έτρεμε ελαφρώς, το ίδιο και το κινητό στο χέρι της.

Ο πατέρας διέθετε αυτή την ικανότητα, να ξυπνάει μέσα τους μια βαθιά, πρωτόγονη φρίκη. Και οι δύο ήξεραν τι ήταν ικανός να κάνει και πόση κακία έκρυβε μέσα του.

«Στο Grand. Όμως θα φροντίσω να βρω κάπου να μείνω, ώστε να είμαι ασφαλής».

«Φοβάμαι για σένα» είπε η μητέρα της χαμηλόφωνα και η Φέι κούνησε το κεφάλι της.

Δεν μπορούσε να αφήσει τον φόβο να την κυριεύσει, δεν ήθελε να δώσει στον πατέρα της αυτή τη δύναμη. Έπρεπε να μείνει ψύχραιμη για να μπορέσει να προγραμματίσει το επόμενο βήμα. Ήταν δραπέτης, καταζητούμενος. Αυτό σίγουρα της έδινε πλεονέκτημα.

«Να προσέχεις τη Ζιλιέν. Σας αγαπώ» είπε και έκλεισε το τηλέφωνο.

Έμεινε ακίνητη στο κρεβάτι. Έπειτα από όλα όσα είχαν συμβεί τα τελευταία χρόνια είχε κουραστεί να παλεύει, αλλά αυτό ακριβώς έπρεπε να κάνει τώρα. Να πολεμήσει για τη ζωή τη δική της και της οικογένειάς της. Σκέφτηκε τη φωτογραφία που έδειξε στον Τζακ και την πήρε μαζί του. Ήταν η μόνη φωτογραφία που είχε με τη μητέρα της και τη Ζιλιέν και πολύ θα ήθελε να την κοιτάξει. Τις είχε φωτογραφίσει σε μια παραλία στη Σικελία και μπορούσε να δει μπροστά της τη Ζιλιέν στην

αγκαλιά της γιαγιάς της, να κοιτάζει τον φακό με τα μακριά ξανθά μαλλιά της, μπερδεμένα μετά το μπάνιο στη θάλασσα. Τώρα αυτή τη φωτογραφία την είχε ο πατέρας της.

Θα αγωνιζόταν για αυτές μέχρι τελικής πτώσεως.

Πήρε πάλι το κινητό της και έκανε αναζήτηση για μεσίτη στη Στοκχόλμη. Το πρώτο αποτέλεσμα ήταν μια διαφήμιση που έδειχνε σαφώς ότι επικεντρωνόταν σε πολυτελείς κατοικίες. Πάτησε τον τηλεφωνικό αριθμό στη σελίδα τους και σύνομα απάντησε μια αντρική φωνή.

«Γεια σας, θέλω να αγοράσω ένα σπίτι» είπε κοφτά η Φέι.

«Πολύ ωραία! Σας συνδέω με έναν μεσίτη μας».

Τεντώθηκε και έπιασε το μεταλλικό νερό από το κομοδίνο. Ήπια μια γουλιά για να διώξει την πικρίλα του καφέ και περίμενε.

«Πέτερ Μπλαντ, πώς μπορώ να σας βοηθήσω;» Από τον θόρυβο κατάλαβε ότι ο άντρας οδηγούσε.

«Με λένε Φέι Αντελχέιμ και θέλω να αγοράσω ένα σπίτι. Βιάζομαι. Το θέλω δίπλα στην παραλία και να μην απέχει περισσότερο από μισή ώρα από το κέντρο της Στοκχόλμης. Η τιμή δεν έχει σημασία».

Ακολούθησε μια μικρή σιωπή μαζί με απορία.

«Μμμ... Έχω ένα τέτοιο σπίτι» είπε. «Στο Λίντιγκε, δίπλα στην παραλία. Η τιμή εκκίνησης είναι...»

«Όπως είπα» διέκοψε η Φέι. «Η τιμή δεν έχει σημασία. Πότε μπορώ να το δω;»

«Πού είσαι;» ρώτησε ο μεσίτης.

Έπρεπε να είναι όπως συνήθως, να μη δείξει φόβο. Έπρεπε να είναι προετοιμασμένη την ώρα της επίθεσης.

«Μένω στο Grand Hôtel».

«Μπορώ να έρθω να σε πάρω σε είκοσι λεπτά. Απλά πρέπει πρώτα να περάσω από το γραφείο και να πάρω τους κωδικούς και τα κλειδιά του σπιτιού».

«Τέλεια».

Όταν έκλεισε το τηλέφωνο, η Φέι σηκώθηκε και πήγε στον ντουζ. Είχε πολλά να κάνει, έπρεπε να προστατεύσει την οικογένειά της. Με κάθε τίμημα.

40 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Ο πρώην άντρας της Φέι είναι νεκρός, αλλά η ίδια απειλείται από τον πατέρα της, ο οποίος εξακολουθεί να διαφεύγει από τη φυλακή. Ο άντρας που θα έπρεπε να είναι η μεγαλύτερη πηγή ασφάλειας για την ίδια είναι ο μεγαλύτερός της φόβος. Και δεν κινδυνεύει μόνο η ίδια, αλλά πρέπει να προστατεύσει και τους πιο κοντινούς της ανθρώπους και το έργο της ζωής της, την εταιρεία Revenge.

Η Φέι συγκεντρώνει τον κύκλο των γυναικών της και ζητά τη βοήθεια του μοναδικού άντρα που εμπιστεύεται για να σχεδιάσει την τελική της εκδίκηση. Θα τα καταφέρει όμως τώρα που ο πατέρας της φαίνεται να συνεργάζεται με ένα εγκληματικό δίκτυο και είναι πιο επικίνδυνος από ποτέ;

Τα βιβλία της με πείθουν ξανά και ξανά για το πόσο σημαντικό είναι για εμάς τις γυναίκες να συντηρούμε τις γυναικείες φίλιες μας.

Bohuslänningen

ISBN: 978-618-03-4303-8

9 786180 343038

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84303

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ

ΚΑΙ ΣΕ

e-book